

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2008. gada 16. decembrī *

Lieta C-127/07

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Conseil d'État* (Francija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2007. gada 8. februārī un kas Tiesā reģistrēts 2007. gada 5. martā, tiesvedībā

Société Arcelor Atlantique et Lorraine u.c.

pret

Premier ministre,

Ministre de l'Écologie et du Développement durable,

Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie.

* Tiesvedības valoda — franču.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], palātu priekšsēdētāji P. Janns [*P. Jann*], K. V. A. Timmermans [*C. W. A. Timmermans*], A. Ross [*A. Rosas*], K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*], A. O'Kifs [*A Ó Caoimh*] un T. fon Danvics [*T. von Danwitz*] (referents), tiesneši Dž. Arestis [*G. Arestis*], E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], J. Malenovskis [*J. Malenovský*], U. Lehmušs [*U. Lohmus*] un E. Levits,

ģenerālvokāts M. Pojarešs Maduru [*M. Poiares Maduro*],
sekretārs M. A. Godisārs [*M.-A. Gaudissart*], nodaļas vadītājs,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2008. gada 11. marta tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Société Arcelor Atlantique et Lorraine* u.c. vārdā — V. Deselerss [*W. Deselaers*],
Rechtsanwalt, un P. Liņjērs [*P. Lignières*], advokāts,

— Francijas valdības vārdā — Ž. de Bergess [*G. de Bergues*], L. Butels [*L. Butel*] un
S. Gasrī [*S. Gasri*], pārstāvji,

- Eiropas Parlamenta vārdā — L. Vizadžo [*L. Visaggio*] un I. Anagnostopulu [*I. Anagnostopoulou*], pārstāvji,

- Eiropas Savienības Padomes vārdā — P. Placa Garsija [*P. Plaza García*], K. Mihūla [*K. Michael*] un E. Karlsonē [*E. Karlsson*], pārstāves,

- Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — Ž. B. Leņelo [*J.-B. Laignelot*] un U. Velkers [*U. Wölker*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2008. gada 21. maija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- ¹ Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīvas 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 32. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 27. oktobra Direktīvu 2004/101/EK (OV L 338, 18. lpp.; turpmāk tekstā — “Direktīva 2003/87”), spēkā esamību.

- 2 Šo lūgumu ir iesniegusi *Conseil d'État* (Valsts padome) tiesvedībā starp sabiedrību *Arcelor Atlantique et Lorraine* u.c. un *Premier ministre* (premjerministrs), *ministre de l'Écologie et du Développement durable* (ekoloģijas un ilgtermiņa attīstības ministrs), kā arī *ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie* (ekonomikas, finanšu un rūpniecības ministrs) jautājumā par Direktīvas 2003/87 transponēšanu Francijas tiesību sistēmā.

Atbilstošās tiesību normas

Starptautiskās tiesības

- 3 1992. gada 9. maijā Ņujorkā tika pieņemta Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējā konvencija par klimata pārmaiņām (turpmāk tekstā — “vispārējā konvencija”), kuras galīgais mērķis ir stabilizēt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu koncentrāciju atmosfērā tādā apjomā, kas novērstu bīstamu antropogēnisku iejaukšanos klimata sistēmā. 1997. gada 11. decembrī vispārējās konvencijas dalībnieki saskaņā ar to pieņēma Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām Kioto protokolu (turpmāk tekstā — “Kioto protokols”), kurš stājās spēkā 2005. gada 16. februārī.
- 4 Šī protokola mērķis ir laika posmā no 2008. līdz 2012. gadam samazināt kopējo sešu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu, tostarp oglekļa dioksīda (turpmāk tekstā — “CO₂”), emisijas daudzumu vismaz par 5 %, salīdzinot ar šo emisiju līmeni 1990. gadā. Vispārējās konvencijas I pielikumā minētie dalībnieki uzņemas, ka to siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas nepārsniegs tiem Kioto protokolā noteikto procentu, visiem dalībniekiem kopā izpildot savus pienākumus. Eiropas Kopienas un tās

dalībvalstu globālās saistības atbilstoši Kioto protokolam attiecas uz galīgo siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas samazināšanu iepriekš minētajā laika posmā par 8 %, salīdzinot ar šo emisiju līmeni 1990. gadā.

Kopienas tiesības

- 5 Eiropas Savienības Padome Kopienas vārdā apstiprināja, pirmkārt, vispārējo konvenciju ar 1993. gada 15. decembra Lēmumu 94/96/EK, kas attiecas uz ANO Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām un tās noslēgšanu (OV 1994, L 33, 11. lpp.), un, otrkārt, Kioto protokolu ar 2002. gada 25. aprīļa Lēmumu 2002/358/EK par ANO Vispārējai konvencijai par klimata pārmaiņām pievienotā Kioto protokola apstiprināšanu Eiropas Kopienas vārdā un no tā izrietošo saistību kopīgu izpildi (OV L 130, 1. lpp.). Atbilstoši šī pēdējā lēmuma 2. panta 1. punktam Kopienas un tās dalībvalstis kopīgi pilda savas Kioto protokolā paredzētās globālās saistības.

- 6 Uzskatot, ka siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecība un citi pasākumi ir svarīgākā daļa no Kopienas stratēģijas cīņai pret klimata pārmaiņām, Eiropas Kopienas Komisija 2000. gada 8. martā prezentēja zaļo grāmatu par sistēmas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai izveidi Eiropas Savienībā (COM(2000) 87, galīgā redakcija; turpmāk tekstā — “zaļā grāmata”).

- 7 Pamatojoties uz EKL 175. panta 1. punktu, Komisija 2001. gada 23. oktobrī iesniedza priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko izveido sistēmu

siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (COM(2001) 581, galīgā redakcija; turpmāk tekstā — “priekšlikums direktīvai”), kura rezultātā tika pieņemta Direktīva 2003/87.

- 8 Atbilstoši piektajam apsvērumam šīs direktīvas mērķis ir veicināt Kopienas un dalībvalstu saistību izpildi, lai samazinātu Kioto protokolā noteiktās antropogēnās siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas saskaņā ar Lēmumu 2002/358, izmantojot efektīvu Eiropas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju kvotu tirgu (turpmāk tekstā — “kvotas”) un pēc iespējas mazāk traucējot ekonomisko attīstību un nodarbinātību.
- 9 Atbilstoši šīs direktīvas divdesmit trešajam apsvērumam kvotu tirdzniecībai ir “jābūt daļai no vispusīga un saskaņota politikas un pasākumu plāna, kas tiek īstenots dalībvalstu un Kopienas līmenī”. Tāpat arī tās divdesmit ceturtajā apsvērumā ir precizēts, ka, “lai būtiski samazinātu emisijas, attiecīgas darbības un pasākumi būtu jāīsteno dalībvalstu un Kopienas līmenī visās Eiropas Savienības ekonomikas nozarēs, ne tikai rūpniecības un enerģētikas nozarē”.
- 10 Direktīvas 2003/87 1. pantā tās mērķis ir definēts šādi:

“Ar šo direktīvu izveido sistēmu [...] kvotu tirdzniecībai Kopienā [...], lai veicinātu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazināšanos rentablā un ekonomiski efektīvā veidā.”

11 Direktīva 2003/87 saskaņā ar tās 2. panta 1. punktu attiecas uz emisijām no I pielikumā minētajām darbībām un II pielikumā minētajām sešām siltumnīcas efektu izraisošajām gāzēm, tostarp CO₂. Minētais I pielikums attiecas uz konkrētām darbībām, kas tiek veiktas enerģijas, ražošanas un melno metālu pārstrādes nozarēs, kā arī uz darbībām minerālu ražošanā, kuras ir tādas pašas kā celulozes, papīra un kartona ražošanai paredzētās ražošanas iekārtās veicamās darbības, ar nosacījumu, ka tās emitē CO₂.

12 Direktīvas 2003/87 4. pantā ir noteikts:

“Dalībvalstis nodrošina, ka no 2005. gada 1. janvāra neviens iekārta neuzsāk I pielikumā minētās darbības, kuru rezultātā rodas attiecīgā emisija, ja vien operatoram nav saskaņā ar 5. un 6. pantu kompetentas iestādes piešķirtas atļaujas [..].”

13 Atbilstoši Direktīvas 2003/87 6. panta 1. punkta pirmajai daļai kompetentā iestāde piešķir siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļauju, kas dod pilnvaru emitēt siltumnīcas efektu izraisošās gāzes no visas iekārtas vai tās daļas, ja minētā iestāde ir pārliecināta, ka operators spēj veikt šīs gāzes emisijas uzraudzību un par to ziņot. Saskaņā ar šī paša panta 2. punktu citu starpā šī atļauja ietver “saistības četrus mēnešu laikā pēc gada beigām nodot kvotas, kas līdzvērtīgas iekārtas kopējai emisijai attiecīgā kalendārā gada laikā, kuras pārbaudītas saskaņā ar 15. pantu”.

14 Direktīvā 2003/87 minēto iekārtu operatoriem kopējais kvotu daudzums tiek piešķirts saskaņā ar tās 9. pantu, pamatojoties uz kvotu valsts sadales plānu, ko izstrādā dalībvalstis, balstoties uz šīs direktīvas III pielikumā noteiktajiem kritērijiem.

15 Atbilstoši minētās direktīvas 10. pantam dalībvalstu pienākums ir piešķirt vismaz 95 % no kvotām bez maksas uz triju gadu periodu, sākot no 2005. gada 1. janvāra, un vismaz 90 % no tām uz pieciem nākošiem gadiem. Saskaņā ar šīs pašas direktīvas 12. panta 1. punktu piešķirtās kvotas ir nododamas un tās var pārskaitīt starp personām Kopienā, kā arī pie noteiktiem nosacījumiem starp personām Kopienā un personām trešajās valstīs.

16 Atbilstoši Direktīvas 2003/87 16. panta 3. punktam:

“Dalībvalstis nodrošina, ka visiem operatoriem, kuri līdz katra gada 30. aprīlim nenodod kvotas, kas nosegtu emisiju iepriekšējā gada laikā, jāmaksā sods par emisijas apjoma pārsniegšanu. Sods par emisijas apjoma pārsniegšanu ir EUR 100 par katru tonnu oglekļa dioksīda ekvivalenta, ko emitē iekārta, par kuru operators nav nodevis kvotas. Soda nomaksāšana par emisijas apjoma pārsniegšanu neatbrīvo operatoru no pienākuma, nodot kvotas par nākamo kalendāro gadu, nodot tādu kvotu daudzumu, kas nosegtu pārsniegto emisijas apjomu.”

17 Turklāt Direktīvas 2003/87 30. panta 2. punktā ir paredzēts, ka Komisija līdz 2006. gada 30. jūnijam iesniedz ziņojumu, kuram vajadzības gadījumā ir pievienoti priekšlikumi, par šīs pašas direktīvas darbību, kurā cita starpā tā apsver, “vai un kā būtu jāgroza I pielikums, lai tajā iekļautu citas nozares darbības, cita starpā ķīmijas, alumīnija un

transporta nozares darbības, un citas II pielikumā minēto siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas, lai uzlabotu [...] sistēmas ekonomisko efektivitāti”.

- 18 Šajā sakarā Komisija 2006. gada 13. novembrī iesniedza paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par oglekļa pasaules tirgus izveidi (COM(2006) 676, galīgā redakcija). 2006. gada 20. decembrī Komisija izdeva Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas priekšlikumu, ar ko groza Direktīvu 2003/87, lai Kopienas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā iekļautu ar aviāciju saistītas darbības (COM(2006) 818, galīgā redakcija). Turklāt ar 2008. gada 23. janvāra Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas priekšlikumu, ar ko groza Direktīvu 2003/87, lai pilnveidotu un paplašinātu Kopienas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu (COM(2008) 16, galīgā redakcija), šī iestāde citu starpā vēlas paplašināt Direktīvas 2003/87 piemērošanas jomu, tajā iekļaujot jaunas gāzes, kā arī jaunas darbību kategorijas, piemēram, metālu, kas nav melnie metāli, ražošanu un pārstrādi un alumīnija ražošanu un ķīmijas rūpniecību.

Valsts tiesības

- 19 Direktīvas 2003/87 transponēšana Francijas tiesībās tika veikta ar 2004. gada 15. aprīļa Rikojumu Nr. 2004-330, ar ko ievieš siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu (2004. gada 17. aprīļa *JORF*, 7089. lpp.), ar ko īpaši tika ieviests Vides kodeksa L.229-5. līdz L.229-19. pants. Šo pantu piemērošanas noteikumi tika pieņemti ar 2004. gada 19. augusta Dekrētu Nr. 2004-832 (2004. gada 21. augusta *JORF*, 14979. lpp.), kurš tika grozīts ar 2005. gada 25. februāra Dekrētu Nr. 2005-189 (2005. gada 26. februāra *JORF*, 3498. lpp.; turpmāk tekstā — “Dekrēts Nr. 2004-832”). Dekrēta Nr. 2004-832 pielikumā ir tikai pārņemts Direktīvas 2003/87 I pielikums.

Pamata prāva un prejudiciālais jautājums

- 20 Prasītāji pamata prāvā ir metalurģijas nozares uzņēmumi. Tie lūdza kompetentajām Francijas iestādēm atcelt Dekrēta Nr. 2004-832 1. pantu tiktāl, ciktāl ar to šo dekrētu piemēro metalurģijas nozares iekārtām. Tā kā viņu lūgumi netika izskatīti, tie *Conseil d'État* iesniedza prasību atcelt tiesību aktu pilnvaru pārsniegšanas dēļ pret netiešajiem viņu lūgumus noraidošajiem lēmumiem un lūdza noteikt šim iestādēm atcelt norādīto pantu. Savas prasības pamatojumam tie norādīja uz vairāku konstitucionālo principu pārkāpumu, piemēram, īpašumtiesību, uzņēmējdarbības brīvības un vienlīdzības principa pārkāpumu.
- 21 *Conseil d'État* noraidīja prasītāju pamata lietā norādītos pamatus, izņemot vienu, kas bija balstīts uz konstitucionālā vienlīdzības principa pārkāpumu, kurš radies atšķirīgas attieksmes dēļ līdzīgās situācijās. Sakarā ar šo pēdējo tā savā lēmumā par prejudiciālā jautājuma uzdošanu norāda, ka plastmasas un alumīnija rūpniecība emitē tādas siltumnīcas efektu izraisošas gāzes, kuru emisiju Direktīva 2003/87 vēlas ierobežot, un ka šīs rūpniecības nozares ražo materiālus, kurus daļēji var aizvietot ar tiem, ko ražo metalurģijas rūpniecības nozare, ar kuru tās konkurē. *Conseil d'État* uzskata, ka, pat ja lēmums plastmasas un alumīnija rūpniecību uzreiz neietvert siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā tika pieņemts, ņemot vērā to atbilstošo daļu kopējā siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijā un nepieciešamību nodrošināt progresīvu visas rezolutīvās daļas īstenošanu, jautājums par to, vai atšķirīgā attieksme pret šīm rūpniecības nozarēm ir objektīvi pamatota, rada nopietnas grūtības.

- 22 Ņemot vērā šos apsvērumus, *Conseil d'État* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai direktīva [2003/87] [ir spēkā] attiecībā uz vienlīdzības principu, ja ar to siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu piemēro metalurģijas nozares iekārtām, bet neiekļauj šajā sistēmā alumīnijs un plastmasas rūpniecību[?]”

Par prejudiciālo jautājumu

- 23 Vispārējais vienlīdzīgas attieksmes princips kā vispārējais Kopienas tiesību princips nosaka, ka līdzīgas situācijas nevar aplūkot atšķirīgi un dažādas situācijas savukārt nevar aplūkot vienādi, ja vien šāda pieeja nav objektīvi pamatojama (skat. it īpaši 1984. gada 13. decembra spriedumu lietā 106/83 *Sermide*, *Recueil*, 4209. lpp., 28. punkts; 1994. gada 5. oktobra spriedumu apvienotajās lietās C-133/93, C-300/93 un C-362/93 *Crispoltoni u.c.*, *Recueil*, I-4863. lpp., 50. un 51. punkts; kā arī 2006. gada 11. jūlija spriedumu lietā C-313/04 *Franz Egenberger*, Krājums, I-6331. lpp., 33. punkts).
- 24 Uzskatot, ka metalurģijas, plastmasas un alumīnijs nozares atrodas līdzīgā situācijā, iesniedzējtiesa vēlas zināt, vai Kopienas likumdevējs, neietverot plastmasas un alumīnijs rūpniecību Direktīvas 2003/87 piemērošanas jomā, ir pārkāpis šo principu attiecībā uz metalurģijas nozari. Nolēmums par prejudiciālā jautājuma uzdošanu ir tikai par jautājumu, vai Kopienas likumdevējs ir pārkāpis minēto principu, līdzīgas situācijas aplūkojot atšķirīgi un nepamatoti.

Par līdzīgu situāciju atšķirīgu aplūkošanu

- 25 Vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums ar atšķirīgu attieksmi nozīmētu, ka aplūkojamās situācijas ir līdzīgas pēc visiem tās raksturojošajiem elementiem.
- 26 Atšķirīgas situācijas raksturojošie elementi un to salīdzināmais raksturs cita starpā ir jānosaka un jānovērtē, ņemot vērā Kopienu tiesību akta, ar ko ievieš šo atšķirību, mērķi. Turklāt ir jāņem vērā tās nozares principi un mērķi, uz kuru attiecas šis akts (šajā sakarā skat. 1971. gada 27. oktobra spriedumu lietā 6/71 *Rheinmühlen Düsseldorf*, *Recueil*, 823. lpp., 14. punkts; 1977. gada 19. oktobra spriedumu apvienotajās lietās 117/76 un 16/77 *Ruckdeschel u.c.*, *Recueil*, 1753. lpp., 8. punkts; 1994. gada 5. oktobra spriedumu lietā C-280/93 *Vācija/Padome*, *Recueil*, I-4973. lpp., 74. punkts, kā arī 1998. gada 10. marta spriedumu apvienotajās lietās C-364/95 un C-365/95 *T. Port*, *Recueil*, I-1023. lpp., 83. punkts).
- 27 Šajā lietā Direktīvas 2003/87 spēkā esamība ir jānovērtē attiecībā uz metalurģijas nozares ietveršanu tās piemērošanas jomā un ķīmijas un metālu, kas nav melnie metāli, rūpniecības, kurai pieder — atbilstoši Tiesai iesniegtajiem rakstveida apsvērumiem — attiecīgās plastmasas un alumīnija nozares, neietveršanu tajā.
- 28 Atbilstoši Direktīvas 2003/87 1. pantam tās mērķis ir izveidot Kopienas siltumnicas efektu izraisošo gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu. Kā tas izriet no zaļās

grāmatas 4.2. un 4.3. punkta, Kopiena ar šo direktīvu paredzēja ieviest tādu sistēmu uzņēmumu līmenī, kas attiektos uz saimniecisko darbību.

- 29 Atbilstoši tās piektajam apsvērumam Direktīvas 2003/87 mērķis ir izveidot šo sistēmu, lai palīdzētu pilnīgāk izpildīt Kioto protokolā noteiktās Eiropas Kopienas un tās dalībvalstu saistības samazināt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atmosfērā līdz tādām līmenim, kas nepieļautu bīstamu antropogēnu ietekmi uz klimata sistēmu; protokola galamērķim esot vides aizsardzība.
- 30 Kopienas politika vides jomā, kurai pieder pamata lietā aplūkojamais tiesību akts un kuras galvenie mērķi ir vides aizsardzība, atbilstoši EKL 174. panta 2. punktam attiecas uz paaugstinātu aizsardzības līmeni un cita starpā pamatojas uz piesardzības, preventīvās darbības principu un principu, ka piesārņotājs maksā (skat. 1998. gada 5. maija spriedumu lietā *C-157/96 National Farmers' Union u.c., Recueil*, I-2211. lpp., 64. punkts, kā arī 2008. gada 1. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās *C-14/06* un *C-296/06* Parlaments un Dānija/Komisija, Krājums, I-1649. lpp., 75. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 31 Lai gan kvotu tirdzniecības sistēmas galamērķis ir vides aizsardzība, samazinot siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas, šī sistēma pati par sevi nesamazina šīs emisijas, bet iedrošina un veicina viszemāko izmaksu aprēķinu, lai sasniegtu minēto emisiju samazināšanos līdz konkrētam līmenim, kā tas izriet it īpaši no zaļās grāmatas 3. punkta un no priekšlikuma direktīvai pamatu izklāsta daļas 2. punkta. Priekšrocība videi ir atkarīga no stingrības, ar kādu ir noteikts kopējais piešķiramo kvotu daudzums, kas ir kopējā ar šo sistēmu atļautā emisiju robeža.

- 32 No tā izriet arī tas, ka kvotu tirdzniecības sistēmas saimniecisko loģiku veido tāda rīcība, ar ko siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazinājums, kas nepieciešams, lai sasniegtu iepriekš noteiktu vides rezultātu, tiek panākts ar zemākām izmaksām. It īpaši atļaujot pārdot piešķirtās kvotas, šī sistēma vēlas mudināt visus minētās sistēmas dalībniekus izdalīt mazāku siltumnīcas efektu izraisošo gāzu daudzumu, nekā tiem sākotnēji ir piešķirtas kvotas, lai pārpalikumu nodotu citam dalībniekam, kas radījis lielāku emisiju daudzumu, nekā tam piešķirtās kvotas atļauj.
- 33 Tādējādi laba kvotu tirdzniecības sistēmas darbība nozīmē, ka pastāv kvotu pieprasījums un piedāvājums no šīs sistēmas dalībnieku puses, kas nozīmē arī to, ka iespējamais emisiju samazinājums, kas ir saistīts ar darbībām, uz kurām atticas šī sistēma, var mainīties un pat ļoti nozīmīgā veidā. Turklāt, kā izriet no zaļās grāmatas, jo plašāka ir sistēmas piemērošanas joma, jo būtiskākas būs izmaiņas individuālo uzņēmumu izmaksās, kas saistās ar pienākumu izpildi, un būs lielāka iespēja, ka vispārējās izmaksas samazināsies.
- 34 No tā izriet, ka attiecībā uz Direktīvas 2003/87 priekšmetu, tās mērķiem, kas ir minēti šī sprieduma 29. punktā, kā arī principiem, uz kuriem balstās Kopienas politika vides jomā, atšķirīgie siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju avoti atkarībā no saimnieciskas darbības principā ir līdzīgā situācijā, ņemot vērā, ka jebkādai siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijai ir bīstama ietekme uz klimata sistēmu un ka visas ekonomikas nozares, kurās tiek radītas šādu gāzu emisijas, var sekmēt kvotu tirdzniecības sistēmas darbību.
- 35 Turklāt ir jāuzsver, pirmkārt, ka divdesmit piektajā Direktīvas 2003/87 apsvērumā noteiktā politika un pasākumi ir jāīsteno visās Eiropas Savienības ekonomikas nozarēs, lai būtiski samazinātu emisijas, un otrkārt, ka Direktīvas 2003/87 30. pantā ir paredzēts, ka atkārtota pārbaude ir veicama ar nolūku šīs direktīvas piemērošanas jomā ietvert citas nozares.

- 36 No tā attiecībā uz aplūkojamo nozaru situāciju līdzīgumu no Direktīvas 2003/87 viedokļa izriet, ka iespējamā konkurences attiecību pastāvēšana starp šim nozarēm nevar būt noteicošais kritērijs, kā to norādīja ģenerālvokāts savu secinājumu 43. punktā.
- 37 Šo nozaru līdzīguma izvērtēšanā, pretēji iestāžu, kas ir iesniegušas apsvērumus Tiesā, apgalvotajam, nav nozīmes arī CO₂ daudzumam, kas ir emitēts katrā nozarē, it īpaši ņemot vērā šī sprieduma 31.–33. punktā aprakstītos Direktīvas 2003/87 mērķus un kvotu tirdzniecības sistēmas darbību.
- 38 Metalurģijas, ķīmijas un metālu, kas nav melnie metāli, rūpniecības nozares atrodas līdzīgā situācijā, kā tas ir skaidrs no Direktīvas 2003/87 spēkā esamības pārbaudes no vienlīdzīgas attieksmes principa viedokļa, bet attieksme pret tām bija dažāda.

Par nelabvēlīgo stāvokli, kas rodas no atšķirīgas divu līdzīgu situāciju aplūkošanas

- 39 Saskaņā ar judikatūru, lai Kopienų likumdevējam varētu pārņemt vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu, tam ir jābūt atšķirīgi izskatījušām līdzīgas situācijas, kas radīja nelabvēlīgu stāvokli konkrētām personām salīdzinājumā ar citām (skat. 1962. gada 13. jūlija spriedumu apvienotajās lietās 17/61 un 20/61 *Klöckner-Werke* un *Hoesch*/Augstā iestāde, *Recueil*, 615. un 652. lpp.; 1985. gada 15. janvāra spriedumu lietā 250/83 *Finsider*/Komisija, *Recueil*, 131. lpp., 8. punkts; kā arī 2003. gada 22. maija spriedumu lietā C-462/99 *Connect Austria*, *Recueil*, I-5197. lpp., 115. punkts).

40 Šajā sakarā Parlaments, Padome un Komisija apgalvo, ka metalurģijas nozares ietveršana Direktīvas 2003/87 piemērošanas jomā nenostāda šo nozari nelabvēlīgākā stāvoklī par ķīmijas rūpniecības un metālu, kas nav melnie metāli, nozari, jo šim pēdējam teorētiski ir jāizpilda atbilstošās starptautiskās vienošanās noteiktie mērķi, izmantojot ekonomiski mazāk izdevīgus līdzekļus. Minētās iestādes uzskata, ka izpildīt saistības siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas samazināšanai nenozīmē tikai piemērot kvotu tirdzniecības sistēmu. Šī sistēma papildina dalībvalstu veiktos pasākumus attiecībā uz pagaidām Direktīvas 2003/87 piemērošanas jomā neietvertām darbībām un nozarēm.

41 Šo argumentu nevar atbalstīt.

42 Konkrētu nozaru, līdz ar to arī prasītāju pamata lietā, ietveršana Kopienas kvotu tirdzniecības sistēmā attiecīgajiem operatoriem nozīmē, pirmkārt, pienākumu saņemt atļauju siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijai, un, otrkārt, pienākumu nodot kvotu skaitu, kas atbilst viņu iekārtu kopējo emisiju apmēram konkrētā laika posmā, neizpildes gadījumā par to draudot naudas sodam. Ja iekārtas emisijas pārsniedz atbilstoši valsts kvotu sadales plānam attiecīgajam operatoram piešķirto kvotu daudzumu, tā pienākums ir iesniegt papildu kvotas, izmantojot kvotu tirdzniecības sistēmu.

43 Savukārt Kopienas līmenī šādi juridiski pienākumi, kas skar siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazināšanu, iekārtu operatoriem, uz kuriem neattiecas Direktīvas 2003/87 I pielikums, nepastāv. Tā rezultātā saimnieciskas darbības ietveršana Direktīvas 2003/87 piemērošanas jomā attiecīgajiem operatoriem rada nelabvēlīgāku stāvokli nekā tiem, kas veic tajā neietvertas darbības.

44 Pat pieņemot, kā apgalvo Komisija, ka ietveršana šādā sistēmā ne vienmēr un ne sistemātiski rada nelabvēlīgas ekonomiskas sekas, tikai šī viena iemesla dēļ nav noliedzama nelabvēlīga stāvokļa esamība, jo vērā ņemamais nelabvēlīgais stāvoklis saistībā ar vienlīdzīgas attieksmes principu var būt arī tāds, kas ietekmē attiecīgās ar atšķirīgo attieksmi skartās personas juridisko stāvokli.

45 Turklāt, kā norādījis ģenerālvokāts savu secinājumu 41. punktā, un pretēji iestāžu norādītajam to apsvērumos Tiesā, iekārtu, kas saistītas ar nozarēm, uz kurām attiecas Direktīva 2003/87, operatoru nelabvēlīgais stāvoklis nav kompensējams ar Kopienų tiesībās nenoteiktiem valsts pasākumiem.

Par atšķirīgās attieksmes pamatojumu

46 Tomēr šķiet, ka vienlīdzīgas attieksmes princips nav pārkāpts, ar nosacījumu, ka atšķirīgā attieksme pret metalurģijas nozari, no vienas puses, un ķīmijas rūpniecības un metālu, kas nav melnie metāli, nozari, no otras puses, ir pamatota.

47 Atšķirīga attieksme ir pamatota, ja tā ir balstīta uz objektīvu un saprātīgu kritēriju, proti, ja tā atbilst leģitīmi pieņemamam mērķim, ko izvirza aplūkojamie tiesību akti, un ja šī atšķirība ir samērīga ar mērķi, ko ar šo attiecīgo attieksmi ir vēlme sasniegt (šajā sakarā skat. 1977. gada 5. jūlija spriedumu lietā 114/76 *Bela-Mühle Bergmann, Recueil*, 1211. lpp., 7. punkts; 1982. gada 15. jūlija spriedumu lietā 245/81 *Edeka Zentrale, Recueil*, 2745. lpp., 11. un 13. punkts; 1998. gada 10. marta spriedumu lietā C-122/95 *Vācija/Padome, Recueil*, I-973. lpp., 68. un 71. punkts; kā arī 2006. gada 23. marta spriedumu lietā C-535/03 *Unitymark un North Sea Fishermen's Organisation, Krājums*, I-2689. lpp., 53., 63., 68. un 71. punkts).

48 Ņemot vērā, ka runa ir par Kopienu tiesību aktu, Kopienu likumdevējam ir jāpierāda objektīvu kritēriju, kas ir norādīti pamatojumā, esamība un jāiesniedz Tiesai šie nepieciešamie elementi pārbaudei par to, vai minētie kritēriji pastāv (skat. šajā nozīmē 1977. gada 19. oktobra spriedumu apvienotajās lietās 124/76 un 20/77 *Moulin et Huileries de Pont-à-Mousson* un *Providence agricole de la Champagne, Recueil*, 1795. lpp., 22. punkts; kā arī iepriekš minēto 1998. gada 10. marta spriedumu lietā Vācija/Padome, 71. punkts).

Tiesai iesniegtie apsvērumi

49 Šajā sakarā Parlaments, Padome un Komisija atgādina, ka ar Direktīvu 2003/87 ieviestā kvotu tirdzniecības sistēma ir jauna un sarežģīta gan no politiskā un ekonomiskā viedokļa, gan no nepieciešamā tiesiskā regulējuma viedokļa. Šī sistēma ir ieviešanas stadijā. Tās pārskatīšana ir paredzēta minētās direktīvas 30. pantā un pašreiz tiek apspriesta, tā balstīsies ne tikai uz progresu, kas ir sasniegts siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas uzraudzībā, bet arī uz šajā pirmajā īstenošanas stadijā gūto pieredzi.

50 Tādējādi Kopienas likumdevējs uzskatīja par lietderīgu Direktīvas 2003/87 sākotnējā piemērošanas jomā iekļaut tikai to CO₂, kas veidoja vairāk nekā 80 % no siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijām Kopienā, un relatīvi ierobežotu saimniecības nozaru skaitu, kuras rada nozīmīgas vispārējas šīs siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas. Šādi noteikta Direktīvas 2003/87 piemērošanas joma pašreiz ietvertu apmēram 10 000 iekārtu, kuras rada gandrīz pusi no CO₂ emisijām Kopienas līmenī un līdz ar to ir būtiski šīs gāzes emisijas avoti.

- 51 Tādējādi izvēles kritēriji, kuru rezultātā konkrēta nozare tiek vai netiek ietverta Direktīvas 2003/87 piemērošanas jomā, būtu jānovērtē saistībā ar šiem apsvērumiem.
- 52 Viens no objektīvi izšķirošiem kritērijiem, lai noteiktu Direktīvas 2003/87 piemērošanas jomu, bija nozares tiešo CO₂ emisiju līmenis. Atsaucoties uz ziņojumu ar nosaukumu "Economic Evaluation of Sectoral Emission Reduction Objectives for Climate Change. Top-Down Analysis of Greenhouse Gas Emission Reduction Possibilities in the EU, Final Report, march 2001", kuru izstrādāja P. Kapross [*P. Capros*], N. Kuvaritakis [*N. Kouvaritakis*] un L. Mancoss [*L. Mantzos*], Parlaments, Padome un Komisija norāda, ka 1990. gadā CO₂ emisijas bija attiecīgi 174,8 miljoni tonnu metalurģijas nozarē, 26,2 miljoni tonnu ķīmijas rūpniecības nozarē un 16,2 miljoni tonnu metālu, kas nav melnie metāli, nozarē.
- 53 Attiecībā uz ķīmijas rūpniecības nozari šīs iestādes norāda, ka liela daļa iekārtu šajā nozarē, proti, apmēram 34 000, stipri palielina kvotu tirdzniecības sistēmas administratīvo sarežģītību tās sākotnējā stadijā. Tomēr iespējamība administrēt arī būs viens no leģitīmiem kritērijiem likumdošanas darbības iespējas novērtējumā.
- 54 Turklāt vismaz sākumā jebkāda atšķirīga attieksme bija samērīga un Kopienų likumdevējs nepārkāpa plašās rīcības brīvības robežas, kas tam ir piešķirtas izveidotās kvotu tirdzniecības sistēmas piemērošanas jomas noteikšanā. No tās izveidošanas brīža šī sistēma ietvertu lielākos CO₂ emisijas radītājus, kuri ar relatīvi ierobežotu iekārtu skaitu, būtu vislabāk pielāgoti šīs sistēmas ieviešanas uzsākšanai.

- 55 Prasītāji pamata lietā, atsaucoties uz Eiropas piesārņojošo vielu emisiju reģistra statistiku par 2001. gadu, apgalvo, ka ķīmijas rūpniecības nozare emitē būtiski lielāku CO₂ daudzumu, nekā to norāda Parlaments, Padome un Komisija. Turklāt tas, ka Direktīvas 2003/87 piemērošanas jomā tiek iekļauti ķīmijas rūpniecības uzņēmumi, kas emitē par konkrētu robežu lielāku CO₂ daudzumu, nerada problēmas administratīvā jomā, ņemot vērā, ka gandrīz 59 % no ķīmijas rūpniecības nozares vispārējās CO₂ emisijas rodas no 96 iekārtām vien.
- 56 Attiecībā uz alumīnija nozari, Kopienų likumdevējs nekādā veidā objektīvi nepamatoja tās neietveršanu Direktīvas 2003/87 piemērošanas jomā. Šīs nozares neietveršanu nevarēja pamatot ar tiešo emisiju skaitu. No tā paša pētījuma, uz kuru atsaucās iestādes, kas iesniedza savus apsvērumus Tiesai, izriet, ka šī nozare emitē 16,2 miljonus tonnu CO₂, bet celulozes un papīra nozare, kas ir ietverta Direktīvas 2003/87 piemērošanas jomā, emitē tikai 10,6 miljonus tonnu šo siltumnīcas efektu izraisošo gāzu.

Tiesas vērtējums

- 57 Tiesa ir atzinusi plašu Kopienų likumdevēja rīcības brīvību tam uzticētās kompetences īstenošanas ietvaros, ja tā darbība pieprasa veikt politiskas, ekonomiskas un sociālas dabas izvēli un ja tam ir jāveic sarežģīti vērtējumi un novērtējumi (skat. 2006. gada 10. janvāra spriedumu lietā C-344/04 *IATA* un *ELFAA*, Krājums, I-403. lpp., 80. punkts). Turklāt, ja tam ir jāpārveido vai jāizveido sarežģīta sistēma, tas drīkst to veikt vairākās stadijās (šajā sakarā skat. 1984. gada 29. februāra spriedumu lietā *37/83 Rewe-Zentrale, Recueil*, 1229. lpp., 20. punkts; 1991. gada 18. aprīļa spriedumu lietā C-63/89 *Assurances du crédit*/Padome un Komisija, *Recueil*, I-1799. lpp., 11. punkts, kā arī 1997. gada 13. maija spriedumu lietā C-233/94 Vācija/Parlaments un Padome, *Recueil*, I-2405. lpp., 43. punkts) un to darīt uz jau iegūtās pieredzes pamata.

- 58 Tomēr pat esot šādai rīcības brīvībai, Kopienu likumdevēja pienākums ir pamatot savu izvēli ar objektīviem un atbilstošiem kritērijiem attiecībā uz aplūkojamo tiesību aktu izvirzīto mērķi (šajā sakarā skat. 1982. gada 15. septembra spriedumu lietā 106/81 *Kind/EEK, Recueil*, 2885. lpp., 22. un 23. punkts; kā arī iepriekš minēto spriedumu lietā *Sermide*, 28. punkts), ņemot vērā visus faktus, kā arī šī akta pieņemšanas brīdī pieejamos tehniskos un zinātniskos datus (šajā sakarā skat. 1998. gada 14. jūlija spriedumu lietā C-284/95 *Safety Hi-Tech, Recueil*, I-4301. lpp., 51. punkts).
- 59 Īstenojot savu rīcības brīvību, Kopienu likumdevējam papildus galvenajam vides aizsardzības mērķim ir pilnībā jāņem vērā pastāvošās intereses (attiecībā uz pasākumiem lauksaimniecības jomā skat. 2005. gada 10. marta spriedumu apvienotajās lietās C-96/03 un C-97/03 *Tempelman* un *van Schaijk*, Krājums, I-1895. lpp., 48. punkts, kā arī 2006. gada 12. janvāra spriedumu lietā C-504/04 *Agrarproduktion Staebelow*, Krājums, I-679. lpp., 37. punkts). Pārbaudot ierobežojumus saistībā ar dažādiem iespējamiem pasākumiem, ir jāuzskata, ka, ja izvirzīto mērķu nozīmīgums var pamatot saimnieciski negatīvas sekas, pat būtiskas sekas, kas rodas konkrētiem uzņēmējiem (šajā sakarā skat. 1990. gada 13. novembra spriedumu lietā C-331/88 *Fedesa u.c., Recueil*, I-4023. lpp., 15.–17. punkts, kā arī 2005. gada 15. decembra spriedumu lietā C-86/03 *Grieķija/Komisija*, Krājums, I-10979. lpp., 96. punkts), tad Kopienu likumdevēja rīcības brīvības īstenošana nevar radīt acīmredzami mazāk piemērotus rezultātus, nekā izriet no citiem pasākumiem, kuri arī ir vienlīdz piemēroti šiem mērķiem.
- 60 Šajā lietā nav strīda par to, ka, pirmkārt, ar Direktīvu 2003/87 izveidotā kvotu tirdzniecības sistēma ir jauna un sarežģīta sistēma, kuras ieviešanu un darbību varētu traucēt tas, ka tajā ir iesaistīts pārāk liels skaits dalībnieku, un, otrkārt, ka sākotnējo Direktīvas 2003/87 piemērošanas jomas noteikšanu vadīja mērķis sasniegt konkrētu nozīmīgu dalībnieku skaitu, kas nepieciešams, lai ieviestu šo sistēmu.
- 61 Ņemot vērā minētās sistēmas jaunumu un sarežģītību, Kopienu likumdevējam esošajā rīcības brīvībā ietilpst gan sākotnējā Direktīvas 2003/87 piemērošanas jomas

noteikšana, gan izvēlētā progresīvā pieeja, kas balstās it īpaši uz iegūto pieredzi pirmajā tās īstenošanas stadijā, lai netraucētu šīs sistēmas ieviešanu.

62 Šajā sakarā ir jānorāda, ka, lai arī tas leģitīmi varēja pamatoties uz šādu progresīvu pieeju kvotu tirdzniecības sistēmas ieviešanai, tā pienākums it īpaši attiecībā uz Direktīvas 2003/87 mērķiem un Kopienų politiku vides jomā ir veikt atkārtotu ieviesto pasākumi pārbaudi, cita starpā attiecībā uz Direktīvā 2003/87 ietvertajām nozarēm, ar saprātīgiem intervāliem, kā tas turklāt ir paredzēts šīs direktīvas 30. pantā.

63 Tomēr, kā cita starpā norādījis ģenerāladvokāts savu secinājumu 48. punktā, Kopienų likumdevējam esošā rīcības brīvība attiecībā uz progresīvo pieeju neļauj tam, atbilstoši vienlīdzīgas attieksmes principam nosakot nozares, kuras tas atzīst par piemērotām iekļaušanai no paša sākuma Direktīvas 2003/87 piemērošanas jomā, izvairīties no objektīvu kritēriju piemērošanas, kas balstās uz akta pieņemšanas brīdī pieejamiem tehniskiem un zinātniskiem datiem.

64 Pirmkārt, runājot par ķīmijas rūpniecības nozari, no Direktīvas 2003/87 sagatavošanas izriet, ka tā ietver diezgan palielu skaitu iekārtu, proti, apmēram 34 000, ne tikai salīdzinājumā ar to radīto emisiju, bet arī salīdzinājumā ar pašreiz Direktīvas 2003/87 piemērošanas jomā ietverto iekārtu skaitu, kas ir apmēram 10 000.

65 Šīs nozares ietveršana Direktīvas 2003/87 piemērošanas jomā apgrūtinātu kvotu tirdzniecības sistēmas vadību un palielinātu tās administratīvo slogu tādā veidā, ka, ietverot šo nozari, nevarētu izslēgt šīs sistēmas darbības traucējumus tās ieviešanas stadijā. Turklāt Kopienu likumdevējs varēja uzskatīt, ka priekšrocības no visas nozares neietveršanas kvotu tirdzniecības sistēmas ieviešanas sākumā pārsniegtu tās ietveršanas priekšrocības Direktīvas 2003/87 mērķa īstenošanai. No tā izriet, ka Kopienu likumdevējs ir tiesiski pietiekami pierādījis, ka tas ir balstījies uz objektīviem kritērijiem, lai izslēgtu visu ķīmijas nozari no Direktīvas 2003/87 piemērošanas jomas jau pirmajā kvotu tirdzniecības sistēmas ieviešanas stadijā.

66 Prasītāju pamata lietā arguments, ka minētās nozares, kura emitē par konkrēti noteiktu maksimālo robežu lielāku CO₂ daudzumu, ietveršana Direktīvas 2003/87 piemērošanas jomā nevarēja radīt problēmas administratīvā jomā, nevar atspēkot iepriekš minēto vērtējumu.

67 Viņu norādītā statistika ir par datiem attiecībā uz "iekārtām", kā tas izriet no Komisijas 2000. gada 17. jūlija Lēmuma 2000/479/EK par Eiropas piesārņojošu vielu emisiju reģistra (EPER) ieviešanu saskaņā ar 15. pantu Padomes Direktīvā 96/61/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli (IPPC) (OV L 192, 36. lpp.) 1. panta. Taču iekārta šī lēmuma izpratnē nav iekārta Direktīvas 2003/87 izpratnē, jo tas izriet no minētā lēmuma A4. pielikumā iekļautajām definīcijām, ka šāda iekārta ir "stacionāra tehniska vienība, kurā tiek veikta viena vai vairākas tādas darbības, kas uzskaitītas [...] I pielikumā". Tādējādi prasītāju pamata lietā norādītie dati attiecas tikai uz iekārtām, neprecizējot attiecīgo iekārtu skaitu.

- 68 Tātad prasītāju pamata lietā iesniegtie dati to iepriekš minētā argumenta pamatojumam neļauj Tiesai pārbaudīt apgalvojumu, ka neliels ķīmijas rūpniecības nozares iekārtu daudzums ir vainojams būtiskā šīs nozares kopējo CO₂ emisiju daudzumā, tādēļ Kopienų likumdevējam tas bija daļēji jāietver Direktīvas 2003/87 piemērošanas jomā.
- 69 Attiecībā uz iepriekš minēto un ņemot vērā progresīvo pieeju, uz kādu ir balstīta Direktīva 2003/87, pirmajā kvotu tirdzniecības sistēmas ieviešanas stadijā atšķirīgu attieksmi pret ķīmijas rūpniecības nozari salīdzinājumā ar metalurģijas nozari var uzskatīt par pamatotu.
- 70 Otrkārt, runājot par metālu, kas nav melnie metāli, nozari, no šī sprieduma 52. punktā minētā zinātniskā ziņojuma, uz kuru pēc Parlamenta, Padomes un Komisijas novērojumiem ir balstījies Kopienų likumdevējs Direktīvas 2003/87 izstrādes un pieņemšanas laikā, izriet, ka tiešās šīs nozares CO₂ emisijas 1990. gadā bija 16,2 miljoni tonnu, bet metalurģijas nozare emitēja 174,8 miljonus tonnu.
- 71 Ņemot vērā tās mērķi ierobežot Direktīvas 2003/87 piemērošanas jomu tādā veidā, kas netraucētu kvotu tirdzniecības sistēmas administrēšanas iespējas sākotnējā stadijā, iesaistot pārāk daudz dalībnieku, Kopienų likumdevējam nebija pienākuma izmantot vienīgo līdzekli — ieviest katrai ekonomikas nozarei, kura emitē CO₂, maksimālo emisiju robežu, lai sasniegtu izvirzīto mērķi. Tādējādi tādos apstākļos, kādi bija pirms Direktīvas 2003/87 pieņemšanas, šīs sistēmas ieviešanas laikā varēja likumīgi ierobežot tās piemērošanas jomu, izvēloties nozaru pieeju un nepārsniedzot esošo rīcības brīvību.

72 Tiešo emisiju atšķirīgais līmenis divās attiecīgajās nozarēs ir tik būtisks, ka atšķirīgo attieksmi pret šīm nozarēm pirmajā emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas ieviešanas stadijā, ņemot vērā progresīvo pieeju, uz kuru balstās Direktīva 2003/87, var uzskatīt par pamatotu, Kopienu likumdevējam nepastāvot vajadzībai ņemt vērā netiešo šo dažādo nozaru radīto emisiju.

73 Līdz ar to ir jāatzīst, ka Kopienu likumdevējs nav pārkāpis vienlīdzīgas attieksmes principu, atšķirīgi aplūkojot līdzīgas situācijas un neietverot Direktīvas 2003/87 piemērošanas jomā ķīmijas rūpniecības un metālu, kas nav melnie metāli, nozari.

74 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto prejudiciālo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2003/87 pārbaudē par vienlīdzīgas attieksmes principu netika atklāti tādi elementi, kas varētu ietekmēt tās spēkā esamību attiecībā uz to, ka siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēma tiek piemērota metalurģijas nozarei, tās piemērošanas jomā neietverot ķīmijas rūpniecības un metālu, kas nav melnie metāli, nozari.

Par tiesāšanās izdevumiem

75 Attiecībā uz pamata lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīvas 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 27. oktobra Direktīvu 2004/101/EK, pārbaudē par vienlīdzīgas attieksmes principu netika atklāti tādi elementi, kas varētu ietekmēt tās spēkā esamību attiecībā uz to, ka siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēma tiek piemērota metalurģijas nozarei, tās piemērošanas jomā neietverot ķīmijas rūpniecības un metālu, kas nav melnie metāli, nozari.

[Paraksti]